

ingediend op **1753** (2022-2023) – Nr. 1
19 juni 2023 (2022-2023)

Voorstel van decreet

van Andries Gryffroy, Robrecht Bothuyne, Willem-Frederik Schiltz,
Inez De Coninck, Tinne Rombouts en Wilfried Vandaele

tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009,
wat de activiteiten van de netbeheerders betreft,
en tot opheffing van artikel 22
van het decreet van 2 april 2021
tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009
tot gedeeltelijke omzetting
van richtlijn (EU) 2018/2001
van het Europees Parlement
en de Raad van 11 december 2018
ter bevordering van het gebruik van energie
uit hernieuwbare bronnen
en tot omzetting van richtlijn (EU) 2019/944
van het Europees Parlement
en de Raad van 5 juni 2019
betreffende gemeenschappelijke regels
voor de interne markt voor elektriciteit
en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Artikel 31, lid 10, en artikel 40, lid 8, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn¹ bepalen dat de lidstaten aan distributienetbeheerders, respectievelijk transmissienetbeheerders kunnen toestaan dat ze andere activiteiten verrichten dan die, vermeld in die richtlijn of in de Elektriciteitsverordening², als die activiteiten nodig zijn om aan hun verplichtingen krachtens de Vierde Elektriciteitsrichtlijn of de Elektriciteitsverordening te voldoen en als de regulerende instantie de noodzaak van een dergelijke afwijking heeft beoordeeld.

Ten aanzien van de distributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit werden die artikelen van de richtlijn al omgezet door invoering van artikel 4.1.8/6 in het Energiedecreet bij het decreet van 2 april 2021, hierna het EMD-decreet te noemen.³ Om mogelijke inconsistenties in het Energiedecreet te vermijden wordt nu voorgesteld om in dat artikel 4.1.8/6 te verwijzen naar het Energiedecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan voor het bepalen van de activiteiten van de netbeheerder waarvoor geen beoordeling van de regulator nodig is, veeleer dan te werken met een limitatieve lijst.

Verder worden in lijn met de Vierde Elektriciteitsrichtlijn en als gevolg daarvan openbaredienstverplichtingen die worden opgelegd aan de netbeheerder en die een economische activiteit inhouden die bovendien door commerciële ondernemingen op competitieve basis verricht zouden kunnen worden, uitgefaseerd. Daarvoor is wel een beoordeling door de regulator noodzakelijk. Concreet gaat het over het aanbieden van energiediensten en de mogelijkheid met betrekking tot samenwerking van de distributienetbeheerders met het Vlaams Energiebedrijf (VEB).

Aangezien de vaststelling van taken met betrekking tot de nieuwe energiebronnen (met uitzondering van kernenergie) en het rationeel energiegebruik op land een exclusieve gewestbevoegdheid uitmaken, wordt nu ook ten aanzien van de transmissienetbeheerder en de beheerder van het vervoersnet een bepaling in het Energiedecreet ingevoegd ter omzetting van artikel 40, lid 8, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn. Ook wordt voorgesteld om de transmissienetbeheerder en de beheerder van het vervoersnet toe te voegen aan het lijstje van marktpartijen aan wie ecologische openbaredienstverplichtingen kunnen worden opgelegd.

Tot slot nog een wetgevingstechnische opmerking: met artikel 4 van het voorstel wordt artikel 4.1.8/6 van het Elektriciteitsdecreet, dat werd ingevoegd bij artikel 22 van het decreet van 2 april 2021⁴, de facto gewijzigd. Dat artikel is evenwel nog niet in werking getreden. Volgens de Raad van State maakt een nog niet in werking getreden bepaling nog geen deel uit van de tekst die wordt gewijzigd. Dat standpunt werd recent bevestigd in een advies van de Raad van State, waarin

¹ Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU, te raadplegen op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/ALL/?uri=CELEX:32019L0944>.

² Verordening 2019/943 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de interne markt voor elektriciteit, te raadplegen op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0943&from=nl>.

³ Decreet van 2 april 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009 tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en tot omzetting van richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU, Belgisch Staatsblad, 28 mei 2021.

⁴ Decreet van 2 april 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009 tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en tot omzetting van richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU.

werd gesteld dat, als een wijziging wordt aangebracht in een toekomstige tekst, het vereist is dat de eerdere wijziging in werking treedt uiterlijk op het moment dat de voorgestelde wijziging in werking treedt.⁵ Het voorgaande verhindert niet dat een nog niet in werking getreden wijzigingsbepaling kan worden gewijzigd. De Raad van State geeft wel aan dat het wijzigen van de wijzigingsbepaling die nog niet in werking is getreden, te vermijden is. Beter is het een nieuwe wijzigingsbepaling te formuleren die de oorspronkelijke tekst rechtstreeks wijzigt, eventueel na de oorspronkelijke wijzigingsbepaling te hebben opgeheven. Die techniek wordt hier toegepast: artikel 4 voegt artikel 4.1.8/6 toe alsof het nog niet bestaat, terwijl artikel 9 het voormelde artikel 22 van het decreet van 2 april 2021 opheft.

2. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit voorstel van decreet heeft betrekking op een gewestbevoegdheid. Artikel 6, §1, VII, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) stelt dat de gewesten in ieder geval bevoegd zijn op het vlak van het energiebeleid voor:

- “a) de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk is aan 70.000 volt, met inbegrip van de distributienettarieven voor elektriciteit (...);
- b) de openbare gasdistributie, met inbegrip van de nettarieven voor de openbare distributie van gas (...);
- c) de aanwending van mijnogas en van het gas afkomstig van hoogovens;
- d) de netten van warmtevoorziening op afstand;
- e) de valorisatie van steenbergen;
- f) de nieuwe energiebronnen met uitzondering van deze die verband houden met kernenergie;
- g) de terugwinning van energie door de nijverheid en andere gebruikers;
- h) het rationeel energieverbruik.”

Artikel 2

In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden definities ingevoegd van de begrippen beheerder van het vervoersnet en transmissienetbeheerder. Naar analogie van de bestaande verkorte definitie van de federale Elektriciteitswet wordt ook een verkorte definitie ingevoerd voor de federale Gaswet (wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen) en worden punt 128° en 129° daaraan aangepast.

Artikel 3

Artikel 4.1.8/1, tweede lid, van het Energiedecreet laat aan de netbeheerder of zijn werkmaatschappij de mogelijkheid om energiediensten aan te bieden aan aandeelhouders/vennoten (rechtstreeks, of onrechtstreeks via een overheidsopdracht die door een andere aanbestedende overheid wordt uitgeschreven) of op grond van een openbaredienstverplichting. Het derde lid voorziet daarbij in een mogelijkheid tot samenwerking tussen de netbeheerder of zijn werkmaatschappij en het VEB. Zoals wordt toegelicht bij artikel 4 van dit voorstel van decreet kan de decreetgever, conform artikel 31, lid 10, en artikel 40, lid 8, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn, de netbeheerders pas machtigen om energiediensten aan te bieden nadat de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) de noodzaak daarvan heeft beoordeeld.

⁵ Advies van de Raad van State nr. 72611/3 van 13 januari 2023 in *Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1608/1.

In een advies⁶ van 9 maart 2022 vroeg de VREG zich bovendien af of Fluvius eigenlijk wel kan samenwerken met een (energie)marktpartij. De krachtens artikel 4.1.8/1, derde lid, van het Energiedecreet verschaftte mogelijkheid tot samenwerking tussen Fluvius en het VEB staat volgens de VREG op gespannen voet met de ten aanzien van Fluvius geldende vereiste tot onafhankelijkheid, in het bijzonder tot niet-discriminerend handelen (vervat in artikel 3.1.14 van het Energiebesluit). Fluvius mag geen enkele energiemarktpartij (waaronder houders van een leveringsvergunning en aanbieders van energiediensten) voordelen verstrekken die verder gaan dan in het normale handelsverkeer gebruikelijk is. De VREG is van mening dat die mogelijkheid tot samenwerking in elk geval een voorkeurspositie verschaft aan het VEB, dat in de markt optreedt als leverancier én aanbieder van energiediensten, waardoor sprake is van positieve discriminatie. Dat is volgens de VREG al het geval door het loutere feit dat het aanbieden van diensten alleen in samenwerking met een welbepaalde derde, namelijk het VEB, mogelijk is, maar geen enkele andere marktpartij kandidaat kan zijn voor een dergelijke samenwerking.

Gelet op het voorgaande wordt voor wat de energiediensten betreft die de netbeheerders, conform artikel 4.1.8/1, tweede lid, hetzij rechtstreeks, hetzij via een door een andere overheid aanbestede overheidsopdracht aanbieden, in een uitfasering voorzien om in lijn te zijn met de verplichtingen uit de Vierde Elektriciteitsrichtlijn en uit artikel 18, lid 3,⁷ van de Energie-efficiëntierichtlijn.⁸ Om echter te vermijden dat de nu verstrekte diensten en lopende projecten abrupt worden stopgezet, wordt dat uitgefaseerd tegen 31 december 2024. Vanaf dat ogenblik worden geen nieuwe diensten meer aangeboden of nieuwe projecten op een projectsite opgestart. Alle lopende projecten kunnen nog uitgevoerd worden maar worden wel uiterlijk op 31 december 2027 afgesloten of overgedragen. Een onmiddellijke stopzetting zou immers verregaande, onredelijke gevolgen hebben: de continuïteit van de dienstverlening aan de lokale besturen zou in het gedrang komen, er zou rechtsonzekerheid ontstaan bij de betrokken lokale besturen en netbeheerders (bijvoorbeeld over lopende overeenkomsten), er is besluitvorming op gemeentelijk niveau vereist om de stopzetting juridisch te implementeren en om een nieuwe partner aan te wijzen enzovoort. Om de (boven)lokale besturen de mogelijkheid te geven zich te reorganiseren op het vlak van hun energiebeheer en -projecten, wordt in een voldoende lange uitfaseringstermijn voorzien.

Wat de mogelijkheid voor de netbeheerders om samen te werken met het VEB betreft, wordt, gelet op de door de regulator geuite bezwaren met betrekking tot non-discriminatie en de mogelijke bevoordeling van één marktpartij, het voormelde artikel 4.1.8/1, derde lid, opgeheven.

⁶ ADV-2022-01 van 9 maart 2022 met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft flexibiliteit en samenwerking tussen de distributienetbeheerders en het extern verzelfstandigd agentschap NV Vlaams Energiebedrijf, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 18 februari 2022, te raadplegen op https://www.vreg.be/sites/default/files/document/adv-2022-01_0.pdf.

⁷ "De lidstaten zorgen ervoor dat energiedistributeurs, distributiesysteembeheerders en detailhandelaars in energie zich onthouden van activiteiten die een belemmering kunnen vormen voor de vraag naar en de levering van energiediensten of andere maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie, of die de ontwikkeling van de markt voor dergelijke diensten of maatregelen in de weg staan, waaronder markt afscherming of misbruik van machtspositie."

⁸ Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG, te raadplegen op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/ALL/?uri=celex:32012L0027>.

Artikel 4

Artikel 31, lid 10, eerste zin, en artikel 40, lid 8, eerste zin, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn bepalen dat de EU-Lidstaten aan netbeheerders kunnen toestaan dat ze andere activiteiten verrichten dan die, vermeld in die richtlijn of in de Elektriciteitsverordening, onder de dubbele voorwaarde dat:

- die activiteiten nodig zijn voor de netbeheerders om aan hun verplichtingen krachtens de Vierde Elektriciteitsrichtlijn of de Elektriciteitsverordening te voldoen;
- de regulerende instantie de noodzaak van een dergelijke afwijking heeft beoordeeld.

De tweede zin voegt daaraan toe dat dit het recht van de netbeheerders onverlet laat om andere netwerken dan elektriciteitsnetwerken te bezitten, te ontwikkelen, te beheren of te exploiteren, als de lidstaat een dergelijk recht heeft verleend. Over dat tweede facet heeft de regulator op basis van de expliciete bewoording van de richtlijn evenwel geen enkele zeggenschap.

Die bepalingen beogen de mogelijke activiteiten van netbeheerders die niet door de richtlijn of de Elektriciteitsverordening worden genoemd en dus niet op het gebied van elektriciteit liggen, te beperken en zorgt daarmee voor een horizontale ontvlechting van de netbeheerders. De Vierde Elektriciteitsrichtlijn definieert in dat verband een "horizontaal geïntegreerd bedrijf" als een "elektriciteitsbedrijf dat ten minste een van de functies van productie voor de verkoop, transmissie, distributie of levering, en daarnaast een niet op het gebied van elektriciteit liggende activiteit verricht" (artikel 2, 54)). Ontvlechtingseisen, zowel horizontaal als verticaal, zijn erop gericht de mededinging ten goede te komen.

De eerste zin van artikel 31, lid 10, en artikel 40, lid 8, werden omgezet door artikel 22 van het EMD-decreet. Dat artikel voegde een artikel 4.1.8/6 in het Energiedecreet in, dat luidt als volgt:

"Distributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en hun werkmaatschappij kunnen andere activiteiten verrichten dan databeheer en de activiteiten, vermeld in titel IV, hoofdstuk I, afdeling III, onderafdeling I, afdeling IV, afdeling V/1, onderafdeling III, afdeling VII en afdeling VIII, van dit decreet en de bijhorende uitvoeringsbesluiten en vermeld in verordening (EU) 2019/943, als die activiteiten nodig zijn om aan hun voormelde verplichtingen en hun verplichtingen krachtens verordening (EU) 2019/943 te voldoen en als de VREG de noodzaak van een dergelijke afwijking heeft beoordeeld.

De Vlaamse Regering bepaalt op basis van de beoordeling door de VREG, vermeld in het eerste lid, welke activiteiten als vermeld in het eerste lid, de distributienetbeheerders, de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en hun werkmaatschappij kunnen uitvoeren.

De Vlaamse Regering bepaalt welke andere activiteiten dan de activiteiten, vermeld in het eerste lid en in artikel 4.1.5, de werkmaatschappij kan uitvoeren."

Artikel 4.1.8/6 is nog niet in werking getreden: de inwerkingtreding van artikel 22 van het EMD-decreet werd immers gedelegeerd aan de Vlaamse Regering.

Het eerste lid van artikel 4.1.8/6 somt de activiteiten die de netbeheerders kunnen verrichten zonder voorafgaande noodzakelijkheidstoets door de regulator limitatief op door te verwijzen naar bepaalde afdelingen en onderafdelingen van het Energiedecreet (databeheer en de activiteiten, vermeld in titel IV, hoofdstuk I, afdeling III, onderafdeling I, afdeling IV, afdeling V/1, onderafdeling III, afdeling VII en afdeling VIII, van dat decreet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten en vermeld in verordening (EU) 2019/943). Om mogelijke inconsistenties in het

Energiedecreet te vermijden wordt nu voorgesteld om, net als bij de omzetting van artikel 31 van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest⁹, artikel 4.1.8/6 van het Energiedecreet aan te passen en te verwijzen naar de activiteiten, vermeld in het Energiedecreet en uitvoeringsbesluiten ervan, in plaats van gebruik te maken van een limitatieve lijst.

Het Energiedecreet en het Energiebesluit bevatten talrijke bepalingen die de netbeheerders toelaten of verplichten om diverse soorten activiteiten te verrichten. Een algemene verwijzing naar de activiteiten die worden vermeld in het Energiedecreet en het Energiebesluit als activiteiten waarvoor de noodzakelijkheid niet door de regulator hoeft te worden beoordeeld, is alleen mogelijk als al die activiteiten ook "genoemd worden in de Vierde Elektriciteitsrichtlijn of de Elektriciteitsverordening". De analyse van de conformiteit van die bepalingen met artikel 31, lid 10, en artikel 40, lid 8, eerste zin, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn is verschillend naargelang de soort activiteit waarover het gaat. Met name moet er een onderscheid gemaakt worden tussen:

- 1° net- en databeheeractiviteiten, zoals het beheer en onderhoud van het net;
- 2° deelactiviteiten, accessoria of modaliteiten van de net- en databeheeractiviteiten, zoals het uitbetalen van een vergoeding bij het verstrijken van de termijn voor een netaansluiting, participaties in De Stroomlijn cv (klantencontactcenter), Synductis (coördinatie en aanspreekpunt bij infrastructuurwerken) en Atrias cv (clearinghouseplatform);
- 3° activiteiten die door een Europeesrechtelijke lex specialis toegestaan worden, zoals het bezit van particuliere oplaadpunten die uitsluitend voor eigen gebruik bestemd zijn;
- 4° algemene verplichtingen die van toepassing zijn op alle types van elektriciteits- en aardgasbedrijven, inclusief de netbeheerders;
- 5° openbardienstverplichtingen (ODV's):
 - a) ODV's die geen economische activiteit inhouden, zoals de uitbetaling van premies;
 - b) ODV's die een economische activiteit inhouden die evenwel niet door commerciële ondernemingen op competitieve basis verricht zou kunnen worden, zoals de rol van sociale leverancier;
 - c) ODV's die een economische activiteit inhouden die bovendien door commerciële ondernemingen op competitieve basis verricht zou kunnen worden, zoals het aanbieden van energiediensten.

De decreetgever kan de netbeheerders machtigen om de activiteiten, vermeld in de eerste vier punten, te verrichten zonder dat de VREG de noodzakelijkheid ervan beoordeeld heeft. Immers:

- net- en databeheeractiviteiten zijn activiteiten die in de Vierde Elektriciteitsrichtlijn worden vermeld als taken van systeembeheerders (artikel 31, 32 en 34);
- deelactiviteiten, accessoria of modaliteiten van de net- en databeheeractiviteiten kunnen, voor zover er al sprake is van een activiteit, niet afgesplitst worden van de net- en databeheeractiviteiten. De vergoedingsplichten van netbeheerders, bijvoorbeeld, vormen geen taak of activiteit op zich, maar vloeien voort uit het niet-nakomen van een taak en zijn een kwestie van aansprakelijkheid. Het kan niet de bedoeling zijn dat de regulator de noodzaak van een aansprakelijkheidsvergoeding gaat beoordelen. Een beoordeling van de noodzaak of zelfs van het nut of de relevantie van die onlosmakelijk verbonden deelactiviteiten, accessoria of modaliteiten is niet aan de orde;
- activiteiten die zijn toegestaan aan netbeheerders door een Europeesrechtelijke lex specialis worden expliciet genoemd in de Vierde Elektriciteitsrichtlijn, namelijk als een activiteit die de netbeheerders (niet moeten, maar wel) mogen verrichten (bijvoorbeeld artikel 33 en 36). Minstens is hier sprake van een lex specialis die voorrang heeft op de lex generalis van artikel 31, lid 10;

⁹ Artikel 8, §8, eerste lid, van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

- algemene verplichtingen die van toepassing zijn op alle types van elektriciteitsbedrijven, inclusief de netbeheerders: universele dienstverlening 'noodleverancier' (vermeld in artikel 27 van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn) en bescherming van kwetsbare afnemers (vermeld in artikel 28 van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn). Vergelijkbare bepalingen zijn van toepassing op aardgasbedrijven, inclusief de aardgasdistributienetbeheerders.

Voor openbaredienstverplichtingen hangt de analyse af van de activiteit in kwestie. Het kunnen opleggen van openbaredienstverplichtingen aan netbeheerders is expliciet vastgesteld door de Vierde Elektriciteitsrichtlijn. Artikel 9, lid 2, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn laat de lidstaten toe om, onder bepaalde voorwaarden, openbaredienstverplichtingen op te leggen aan elektriciteitsbedrijven¹⁰, waaronder ook de netbeheerders vallen. Het gaat concreet om openbaredienstverplichtingen "die betrekking kunnen hebben op de zekerheid, waaronder de voorzieningszekerheid, de regelmaat, de kwaliteit en de prijs van de leveringen zijn begrepen, alsmede op de bescherming van het milieu, met inbegrip van energie-efficiëntie, energie uit hernieuwbare bronnen en bescherming van het klimaat". Daardoor rijst de vraag naar de verhouding tussen artikel 9, lid 2, en artikel 31, lid 10, of artikel 40, lid 8, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn, met name of een noodzakelijkheidsbeoordeling door de regulator vereist is opdat een lidstaat een ODV zou kunnen opleggen aan netbeheerders. Uit de letterlijke lezing van de artikelen zelf valt daarover niets af te leiden. Overweging 22 van de preambule van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn stelt dat lidstaten "een ruime discretionaire bevoegdheid" behouden om aan elektriciteitsbedrijven openbaredienstverplichtingen op te leggen bij het nastreven van doelstellingen van algemeen economisch belang". Een noodzakelijkheidsbeoordeling door de regulator zou de mogelijkheid voor lidstaten om ODV's op te leggen aan netbeheerders evenwel substantieel uithollen of tenietdoen.

Vanuit de doelstelling en de context van artikel 9, lid 2, artikel 31, lid 10, en artikel 40, lid 8, én de ruimere doelstelling van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn als geheel, in het bijzonder de bevordering van de mededinging en de marktwerking, moeten de activiteiten, vermeld in artikel 31, lid 10, en artikel 40, lid 8, begrepen worden als marktactiviteiten. Artikel 31, lid 10, eerste zin, en artikel 40, lid 8, eerste zin, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn zijn dan ook niet van toepassing op ODV's die geen economische activiteit inhouden of een economische activiteit inhouden die niet door commerciële ondernemingen op competitieve basis verricht zou kunnen worden. Die ODV's ondermijnen noch de mededinging, noch de marktwerking. Die artikelen zijn daarentegen wel van toepassing op ODV's die een economische activiteit inhouden die door commerciële ondernemingen op competitieve basis verricht zou kunnen worden, zoals het aanbieden van energiediensten als vermeld in artikel 4.1.8/1 van het Energiedecreet. Ook in het advies van de VREG bij het EMD-decreet werd van een vergelijkbare redenering uitgegaan: "Een tweede basisprincipe zou moeten zijn dat aan de distributienetbeheerders en Fluvius geen activiteiten mogen worden opgelegd of toegestaan die ook uitgevoerd kunnen worden door een andere (commerciële) marktpartij. Indien de marktwerking kan spelen, dient dit steeds de voorkeur te krijgen."¹¹

Die laatstgenoemde activiteiten worden daarom uitgefaseerd met toepassing van artikel 3, zoals hierboven al werd uiteengezet.

¹⁰ Artikel 2, 57), van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn definieert een elektriciteitsbedrijf als "een natuurlijke persoon of rechtspersoon die ten minste een van de volgende functies vervult: productie, transmissie, distributie, aggregatie, vraagrespons, energieopslag, levering of aankoop van elektriciteit, en die verantwoordelijk is voor de met deze functies verband houdende commerciële, technische of onderhoudswerkzaamheden, maar die geen eindafnemer is".

¹¹ ADV-2020-20 van 27 november 2020 met betrekking tot het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009 tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en tot omzetting van richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU, te raadplegen op <https://www.vreg.be/sites/default/files/document/adv-2020-20.pdf>.

Een beoordeling van de VREG blijft nog steeds noodzakelijk voor die activiteiten die de netbeheerders zouden uitvoeren maar die niet in het Energiedecreet of uitvoeringsbesluiten genoemd zijn. Dergelijke taken die niets met elektriciteit of netbeheer te maken hebben en die door de richtlijn werden beoogd, hebben de distributienetbeheerders in het kader van de kerntakenoefening ondertussen afgebouwd. Het gaat bijvoorbeeld om de groepsaankoop van strooizout (contracten zijn aflopend), GIS-toepassingen (GIS: Geografisch Informatiesysteem) (is volledig stopgezet), oplossingen voor lokale besturen met betrekking tot telefonie, telecom en dataopslag (werd intussen, met twee kleine uitzonderingen, volledig overgedragen). Als de netbeheerders nog activiteiten willen verrichten die niet in het Energiedecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan genoemd zijn, met uitzondering van netwerkactiviteiten, zullen ze daarvoor eerst bij de VREG een noodzakelijkheidsbeoordeling moeten vragen.

Een voorafgaande noodzakelijkheidstoets door de regulator is conform de Vierde Elektriciteitsrichtlijn niet vereist voor netwerkactiviteiten van netbeheerders (artikel 31, lid 10, en artikel 40, lid 8, tweede zin). Dat geldt evenzeer voor participaties in netwerkactiviteiten, zoals in Publigas, Telenet enzovoort. Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.8/5 kan die beoordeling van de noodzaak dan ook geen betrekking hebben op het bezitten, ontwikkelen, beheren of exploiteren van netwerken (inclusief hun accessoria) die geen elektriciteitsdistributienetten of aardgasdistributienetten zijn, want dat is conform de richtlijn voorbehouden aan de lidstaat (te weten de decreetgever en bij delegatie de uitvoerende macht) en niet de regulerende instantie.

Het bestaande derde lid van artikel 4.1.8/6 van het Energiedecreet stelt dat de Vlaamse Regering bepaalt welke andere activiteiten dan de activiteiten, vermeld in het eerste lid en in artikel 4.1.5, de werkmaatschappij kan uitvoeren. Dat laat toe dat de werkmaatschappij andere activiteiten zou verrichten dan die, vermeld in de Vierde Elektriciteitsrichtlijn of in de Elektriciteitsverordening, zonder noodzakelijkheidsbeoordeling van de VREG, waardoor voor de werkmaatschappij andere regels gelden dan voor de distributienetbeheerders zelf. Toch treedt de werkmaatschappij op in naam en voor rekening van de distributienetbeheerders¹², als lasthebber. Distributienetbeheerders kunnen voor de exploitatie van hun net, activiteiten met betrekking tot databeheer en de uitvoering van openbaredienstverplichtingen immers een beroep doen op een werkmaatschappij, op voorwaarde dat ze de toestemming van de VREG hebben gekregen. Het is dan ook aangewezen dat de werkmaatschappij aan dezelfde verplichtingen moet voldoen als de netbeheerders. Daarom wordt voorgesteld om dat derde lid op te heffen.

Zoals hierboven al is vermeld, wordt voor al die aanpassingen een volledig gecoördineerd nieuw artikel 4.1.8/6 in het Energiedecreet ingevoegd.

Artikel 5 en 6

Net zoals artikel 31, lid 10, eerste zin, van de Vierde Elektriciteitsrichtlijn bepaalt dat de EU-Lidstaten onder voorwaarden de distributienetbeheerders kunnen machtigen om andere activiteiten te verrichten dan die vermeld in de Vierde Elektriciteitsrichtlijn of in verordening 2019/943 (zie hierboven), houdt artikel 40, lid 8, een vergelijkbare voorwaarde in voor de transmissienetbeheerder.

Aangezien de vaststelling van taken met betrekking tot de nieuwe energiebronnen (met uitzondering van kernenergie) en het rationeel energiegebruik op land een exclusieve gewestbevoegdheid uitmaken (zie verder), komt het voor die specifieke materies toe aan het gewest om die bepaling om te zetten. Het valt immers bevoegdheidsrechtelijk niet te billijken dat de federale overheid of de federale regulator, de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas

¹² Zie artikel 1.1.3, 138°, van het Energiedecreet.

(CREG), op die manier als het ware een vetorecht zouden kunnen uitoefenen op de implementatie van gewestelijke bevoegdheden met betrekking tot de nieuwe energiebronnen en het rationeel energiegebruik.

Om die redenen wordt aan het Energiedecreet van 8 mei 2009 – naar analogie van artikel 4.1.8/6 en met eenzelfde draagwijdte – een nieuwe onderafdeling V toegevoegd, die bestaat uit artikel 4.1.8/7, waarbij dat ook voor de transmissienetbeheerder (Elia), en naar analogie bij aardgas ook voor de beheerder van het vervoersnet (Fluxys) wordt geregeld. Het verschil daarbij is dat er voor elektriciteit ook een specifieke verordening (verordening (EU) 2019/944) van toepassing is, terwijl er voor aardgas momenteel nog geen vergelijkbare verordening bestaat. Daarom verschillen de formulering van het tweede lid (transmissienetbeheerder) en het derde lid (beheerder van het vervoersnet) enigszins van elkaar.

Het komt erop neer dat de transmissienetbeheerder en de beheerder van het vervoersnet ook andere activiteiten kunnen verrichten die betrekking hebben op gewestelijke bevoegdheden dan de activiteiten, vermeld in het eerste lid, maar dat ze dat alleen kunnen doen voor zover die activiteiten nodig zijn om aan hun voormelde verplichtingen te voldoen en als de VREG de noodzaak van een dergelijke afwijking heeft beoordeeld.

Artikel 7

Het opschrift van titel VII, hoofdstuk V, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 luidt als volgt: "Openbaredienstverplichtingen voor de leveranciers en netbeheerders en de warmte- of koudenetbeheerders ter stimulering van het rationeel energiegebruik en het gebruik van de hernieuwbare energiebronnen". Doordat artikel 8 aan het toepassingsgebied van de rechtsgrond van die openbaredienstverplichtingen ook de beheerder van het vervoersnet en de transmissienetbeheerder toevoegt, dekt het opschrift de lading niet meer. Het toevoegen van die termen zou er echter voor zorgen dat het opschrift niet meer leesbaar is. Daarom wordt voorgesteld om het opschrift te vereenvoudigen, zonder de opsomming van de verschillende entiteiten waarop die openbaredienstverplichtingen van toepassing zijn. Daardoor zou het opschrift luiden als volgt: "Openbaredienstverplichtingen ter stimulering van het rationeel energiegebruik en het gebruik van de hernieuwbare energiebronnen".

Artikel 8

Artikel 7.5.1, eerste lid, van het Energiedecreet bepaalt vandaag dat de Vlaamse Regering, na advies van de VREG, de leveranciers en netbeheerders openbaredienstverplichtingen kan opleggen met betrekking tot programma's ter bevordering van het rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen, minimumnormen met betrekking tot rationeel energiegebruik bij hun afnemers en investeringen in kwalitatieve warmte-krachtinstallaties, installaties voor de productie van groene stroom, groenestroomcertificaten of warmte-krachtcertificaten.

In dat lijstje ontbreken echter de transmissienetbeheerder (Elia) en de beheerder van het vervoersnet (Fluxys), waardoor het opleggen van een voormelde ecologische openbaredienstverplichting door de Vlaamse Regering vandaag aan die rechtspersonen niet mogelijk is. Conform artikel 6, §1, VII, eerste lid, f) en h), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) zijn het echter de gewesten die exclusief bevoegd zijn voor de nieuwe energiebronnen en het rationeel energiegebruik op land. Het Grondwettelijk Hof maakte dat ook duidelijk door bij arrest nr. 98/2013 een deel van de wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen te vernietigen wegens bevoegdheidsoverschrijding vanwege de federale overheid.

De Federale Regering was immers tot dat arrest van oordeel dat door de economische en technische ondeelbaarheid van de vervoersnetten voor elektriciteit en aardgas, het uitsluitend de federale overheid was die bevoegd is voor alle activiteiten van de marktactoren op het transmissienet of het vervoersnet. De Federale Regering meende dan ook dat alleen zij aan die actoren openbaredienstverplichtingen met betrekking tot hernieuwbare energiebronnen, leefmilieu en klimaatbescherming en rationeel energieverbruik kon opleggen. Het Grondwettelijk Hof stelde echter in het voormelde arrest duidelijk dat met uitzondering van de uitdrukkelijk vermelde excepties aangaande kernenergie en de residuaire bevoegdheden aangaande de zeegebieden de bijzondere wetgever aan de gewesten de exclusieve bevoegdheid heeft toegekend inzake de bescherming van het leefmilieu, de nieuwe energiebronnen en het rationeel energieverbruik. Het Hof stelde voorts met nadruk dat die bevoegdheden ook niet noodzakelijk zijn om de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake het vervoer van energie te kunnen uitoefenen. In tegenstelling tot wat de federale overheid pretendeerde, is de begrenzing in artikel 6, §1, VII, eerste lid, a) en b), van de gewestelijke bevoegdheid tot 70.000 kilovolt en tot de "openbare gasdistributie" dan ook niet van dien aard dat ze ook doorwerkt op de andere punten van artikel 6, §1, VII, eerste lid, van de BWHI. Die andere punten vormen dan ook volledig autonome bevoegdheidsgronden die alleen door de territoriale bevoegdheid en door de uitsluiting van kernenergie als een gewestelijke bevoegdheid worden begrensd.¹³

Het Hof stelde dan ook in het dictum van haar arrest nr. 98/2013 onomwonden het volgende:

"B.20.1. De bestreden bepalingen leggen aan de actoren op de energiemarkt verplichtingen op – of machtigen de Koning verplichtingen op te leggen – inzake energie-efficiëntie (B.15, B.16, B.17 en B.18), inzake energie die geproduceerd wordt uit hernieuwbare energiebronnen (B.16 en B.18) en inzake milieu- en klimaatbescherming (B.16 en B.18).

B.20.2. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het opleggen van die verplichtingen tot de exclusieve bevoegdheid van de gewesten behoort, behoudens in zoverre zij de kernenergie betreffen en de mariene gebieden die buiten het territoriaal bevoegdheidsgebied van de gewesten gelegen zijn.

B.20.3. De precisering dat de verplichtingen slechts aan de betrokken actoren worden opgelegd "voor hun activiteiten op het transmissienet" (B.16) of "voor hun activiteiten op het vervoersnet, de aardgasopslaginstallatie of de LNG-installatie" (B.18) doet aan die vaststelling geen afbreuk. Behoudens de uitdrukkelijk vermelde uitzonderingen heeft de bijzondere wetgever immers aan de gewesten de exclusieve bevoegdheid toegekend inzake de bescherming van het leefmilieu, de nieuwe energiebronnen en het rationeel energieverbruik. De bestreden bepalingen zijn niet noodzakelijk om de voorbehouden bevoegdheid inzake het vervoer van energie (B.6.2-B.6.3) te kunnen uitoefenen. Het komt derhalve de gewesten toe in de hen toegewezen aangelegenheden verplichtingen op te leggen aan alle betrokken actoren op de energiemarkt, niet alleen wat hun activiteiten op het distributienet betreft, maar ook wat hun activiteiten op het vervoers- of transmissienet betreft."

Om die redenen wordt voorgesteld om de transmissienetbeheerder en de beheerder van het vervoersnet toe te voegen aan de lijst van marktpartijen waaraan dergelijke ecologische openbaredienstverplichtingen door de Vlaamse Regering kunnen worden opgelegd. Die bepaling moet uiteraard door de Vlaamse Regering worden gelezen en toegepast binnen de territoriale bevoegdheid van het gewest: aangezien het Vlaamse Gewest stopt aan de laagwaterlijn, is die bevoegdheid dan ook beperkt tot het land. In het licht van de residuaire bevoegdheden blijft de

¹³ F. DEWAELE, 'Hernieuwbare energie en rationeel energiegebruik anno 2013: in varietate concordia?', 213-273, in DEKETELAERE, K. & DELVAUX, B. (ed.), 'Jaarboek energierecht 2013', Antwerpen, Intersentia, 2014, 2013-2015.

federale overheid nog steeds bevoegd voor de zeegebieden, wat de nieuwe energiebronnen en het rationeel energiegebruik betreft.

Artikel 9

Het is de taak van de netbeheerders om tijdig bij de VREG een dossier aanhangig te maken voor activiteiten als vermeld in het ontworpen artikel 4.1.8/6, tweede en derde lid. Ondanks het feit dat de VREG daarop dan binnen een redelijke termijn de noodzakelijkheidstoets zal uitvoeren, zal dat toch enige tijd vergen. Abstractie makend van de diensten aan vennoten als vermeld in artikel 4.1.8/6, waarvoor een aparte uitfasering (31 december 2024) geldt, wordt er daarom voor een aantal andere lopende activiteiten die de distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij nu uitvoeren of aanbieden, een specifieke overgangsbepaling vastgesteld. Daarbij krijgen de distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij nog tot 31 december 2024 de tijd om – bij afwezigheid van een positieve beslissing van de Vlaamse Regering, als vermeld in artikel 4.1.8/6, derde lid – die bestaande, andere activiteiten dan de activiteiten, vermeld in artikel 4.1.8/6, eerste lid, af te bouwen.

Het gaat daarbij in elk geval om onder meer activiteiten als:

- 1° het optreden als aankoopcentrale voor lopende raamovereenkomsten waarbij de aandeelhouders of vennoten als aanbestedende overheid bestellingen plaatsen. Fluvius treedt immers ook op als aankoopcentrale bij bepaalde groepsaankopen. Het gaat om overheidsopdrachten waarvoor de raamovereenkomst al is gegund en waarvan gemeenten nog gebruikmaken, bijvoorbeeld medische controle voor gemeenteambtenaren. Aangezien Fluvius daar geen inhoudelijk werk meer aan heeft, maar gemeenten daarop wel nog bestellingen kunnen plaatsen, en er bij verbreking van de overeenkomst mogelijk een vergoeding moet worden betaald, wordt voorgesteld om die opdrachten tot het einde van de looptijd van de raamovereenkomst te laten doorlopen;
- 2° het aanbieden van diensten met betrekking tot telecom. In de praktijk biedt Fluvius momenteel ook een aantal telecomdiensten aan. Fluvius is aan het bekijken of die activiteiten kunnen worden 'uitgekanteld'. Opdat Fluvius voldoende tijd zou krijgen om dat mogelijk te maken, wordt voorgesteld om de deadline van 31 december 2024 vast te stellen. Die bepaling doet uiteraard geen enkele afbreuk aan de mogelijkheid om artikel 4.1.8/5 toe te passen, waarbij de Vlaamse Regering kan beslissen dat de distributienetbeheerders ook andere netten dan elektriciteits- en aardgasdistributienetten bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren (inclusief telecomnetten).

De deadline van 31 december 2024 wordt verantwoord door de volgende elementen:

- er wordt aan de netbeheerders, de VREG en de Vlaamse Regering op die wijze ook de nodige tijd gegeven om tot een gefundeerde en gemotiveerde beslissing te komen, zonder dat de continuïteit van dergelijke bestaande activiteiten bij gebrek aan een uitgevoerde noodzakelijkheidstoets of een beslissing van de Vlaamse Regering onmiddellijk in het gedrang komt;
- per 1 januari 2025 starten de nieuwe gemeentelijke zittingsperioden, zodat de lokale besturen parallel de tijd krijgen om eventueel alternatieven te zoeken in de hypothese dat de VREG zou oordelen dat de activiteiten in kwestie niet noodzakelijk zijn.

Artikel 10

Op basis van de hierboven vermelde wetgevingstechnische argumenten wordt artikel 22 van het decreet van 2 april 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009 tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en tot omzetting van richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU opgeheven.

De delegatie aan de Vlaamse Regering om de inwerkingtreding van het voormelde artikel 22 te bepalen wordt daarmee impliciet opgeheven.

Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Willem-Frederik SCHILTZ
Inez DE CONINCK
Tinne ROMBOOTS
Wilfried VANDAELE

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 13°/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“13°/4 beheerder van het vervoersnet: de instantie die overeenkomstig de federale Gaswet als beheerder van het vervoersnet is aangewezen;”;

2° er wordt een punt 51°/0 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“51°/0 federale Gaswet: de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;”;

3° er wordt een punt 125°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“125°/1 transmissienetbeheerder: de instantie die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet als beheerder van het transmissienet is aangewezen;”;

4° in punt 128° worden de woorden “wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen” vervangen door de woorden “federale Gaswet”;

5° in punt 129° worden de woorden “wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen” vervangen door de woorden “federale Gaswet”.

Art. 3. In artikel 4.1.8/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 maart 2014 en gewijzigd bij de decreten van 26 april 2019, 30 oktober 2020 en 2 april 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt tussen het woord “werkmaatschappij” en het woord “diensten” de zinsnede “tot uiterlijk 31 december 2024” ingevoegd;

2° aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“De netbeheerder of zijn werkmaatschappij kan de uitvoering van de voormelde diensten die uiterlijk op 31 december 2024 al zijn opgestart, voortzetten tot uiterlijk 31 december 2027.”;

3° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 4. Aan titel 4, hoofdstuk 1, afdeling 3, onderafdeling 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 2 april 2021, wordt een artikel 4.1.8/6 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.8/6. Distributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en hun werkmaatschappij verrichten de activiteiten, vermeld in dit decreet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten en vermeld in verordening (EU) 2019/943.

De distributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en hun werkmaatschappij kunnen andere activiteiten dan die, vermeld in het eerste lid, verrichten, als die activiteiten nodig zijn om aan

hun voormelde verplichtingen en hun verplichtingen krachtens verordening (EU) 2019/943 te voldoen en als de VREG de noodzaak van een dergelijke afwijking heeft beoordeeld. Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.8/5 kan die beoordeling van de noodzaak geen betrekking hebben op het bezitten, ontwikkelen, beheren of exploiteren van netwerken die geen elektriciteitsdistributienetten of aardgasdistributienetten zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt op basis van de beoordeling door de VREG, vermeld in het tweede lid, welke activiteiten als vermeld in het tweede lid de distributienetbeheerders, de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en hun werkmaatschappij kunnen uitvoeren.”

Art. 5. Aan titel IV, hoofdstuk I, afdeling III, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2022, wordt een onderafdeling V toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling V. Andere activiteiten van de transmissienetbeheerder en van de beheerder van het vervoersnet”.

Art. 6. In hetzelfde decreet wordt aan onderafdeling V, toegevoegd bij artikel 5, een artikel 4.1.8/7 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.8/7. De transmissienetbeheerder en de beheerder van het vervoersnet verrichten de activiteiten die behoren tot de gewestelijke bevoegdheden, vermeld in dit decreet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten.

De transmissienetbeheerder kan andere activiteiten dan die, vermeld in het eerste lid, die behoren tot de gewestelijke bevoegdheden, verrichten voor zover die nodig zijn om aan zijn voormelde verplichtingen en zijn verplichtingen krachtens verordening (EU) 2019/943 te voldoen en als de VREG de noodzaak van een dergelijke afwijking heeft beoordeeld.

De beheerder van het vervoersnet kan andere activiteiten dan die, vermeld in het eerste lid, die behoren tot de gewestelijke bevoegdheden, verrichten voor zover die activiteiten nodig zijn om aan zijn voormelde verplichtingen te voldoen en als de VREG de noodzaak van een dergelijke afwijking heeft beoordeeld.

De Vlaamse Regering bepaalt op basis van de beoordeling door de VREG, vermeld in het tweede en derde lid, welke activiteiten als vermeld in het tweede en derde lid de transmissienetbeheerder en de beheerder van het vervoersnet kunnen uitvoeren.”

Art. 7. In titel VII van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2022, wordt het opschrift van hoofdstuk V vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk V. Openbaredienstverplichtingen ter stimulering van het rationeel energiegebruik en het gebruik van de hernieuwbare energiebronnen”.

Art. 8. In artikel 7.5.1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt tussen het woord “leveranciers” en de woorden “en netbeheerders” de zinsnede “, de transmissienetbeheerder, de beheerder van het vervoersnet” ingevoegd.

Art. 9. Artikel 15.3.4 van hetzelfde decreet, opgeheven bij het decreet van 29 maart 2019, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 15.3.4. Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.8/1, tweede lid, en bij gebrek aan een beslissing van de Vlaamse Regering als vermeld in artikel 4.1.8/6, derde lid, kunnen de distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij in afwijking van artikel 4.1.8/6, tweede en derde lid, nog andere activiteiten dan die, vermeld in artikel 4.1.8/6, eerste lid, verrichten tot en met 31 december 2024, op voorwaarde dat die activiteiten op het moment van de inwerkingtreding van deze bepaling al effectief worden uitgevoerd.”.

Art. 10. Artikel 22 van het decreet van 2 april 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009 tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en tot omzetting van richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU, wordt opgeheven.

Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Willem-Frederik SCHILTZ
Inez DE CONINCK
Tinne ROMBOOTS
Wilfried VANDAELE